

Αν ο 76χρονος σήμερα, Roman Polanski είχε το 1977, όντως βιάσει (η επίσημη κατηγορία ήταν παράνομο σεξ με ανήλικη) την 13χρονη Samantha Geimer, οι πρωτοβουλίες υποστήριξης του σκηνοθέτη φαντάζουν ακατανόητες αν όχι ανήθικες.

Αν ο Πολωνός καλλιτέχνης είναι αθώος των κατηγοριών, πολύ σωστά του συμπαραστέκονται οι φίλοι του και εγείρουν φωνές διαμαρτυρίας.

Για να θυμηθούμε τα γεγονότα, ο σκηνοθέτης **είχε τότε, παραδεχτεί την σεξουαλική πράξη** με την ανήλικη, είχε προφυλακιστεί για 42 μέρες, προκειμένου να υποβληθεί και σε ψυχολογικά τεστ.

Όμως ο δικαστής που χειριζόταν την υπόθεση ήθελε να επανεξεταστεί το ζήτημα κι επειδή υπήρχαν σοβαρές υποψίες ότι θα τον καταδίκασε με την βαρύτερη των ποινών, μέχρι και σε 50 χρόνια φυλακή, ο

Polanski

διέφυγε στη Γαλλία. Έκτοτε

είχε κάνει πολλές αιτήσεις προς την αμερικανική δικαιοσύνη

για την παραγραφή της υπόθεσης, όχι αρνούμενος τα

γεγονότα ή αλλάζοντας τις καταθέσεις του αλλά λόγω κακής δικαστικής πρακτικής που ακολούθησε η κατηγορούσα αρχή. Παράλληλα, η 44χρονη σήμερα Samantha Geimer

είχε ταχθεί υπέρ του

Polanski

, προφανώς μετά από συμφωνία που είχαν συνάψει μεταξύ τους, δηλώνοντας μάλιστα ότι επιθυμεί και εύχεται την απαλλαγή του.

Ο Πολωνός όχι μόνον επισκεπτόταν συχνά την Ελβετία αλλά διατηρούσε και κατοικία στο γνωστό χειμερινό θέρετρο Gstaad. Πριν λίγες μέρες επέστρεψε στη χώρα ώστε να παραλάβει βραβείο από το κινηματογραφικό φεστιβάλ της Ζυρίχης οπότε και συνελήφθη. Οι

Ελβετικές αρχές διατύπωσαν την άποψη ότι προχώρησαν στη σύλληψη διότι τώρα **υπήρξε σαφής αίτηση από τις αμερικανικές αρχές ώ στε να τεθεί σε ισχύ το διεθνές ένταλμα**

Δημοσιογραφικές πηγές όμως, που δεν έχουν επιβεβαιωθεί αναφέρουν ότι **η σύλληψη έγινε για την αποκατάσταση των ψυχρών σχέσεων της Ελβετίας με τις ΗΠΑ**

,
οι οποίες είχαν ενταθεί όταν οι ΗΠΑ κατηγορήσαν την ελβετική τράπεζα UBS ότι κάλυπτε εύπορους αμερικανούς πολίτες να φοροδιαφεύγουν διαθέτοντας σε αυτούς κρυφούς λογαριασμούς.

Αν λοιπόν, ο Polanski είναι ένα θύμα της διπλωματίας και της αποκατάστασης ή της βελτίωσης των σχέσεων Η.Π.Α. - Ελβετίας είναι ένα θέμα.

Αν είναι αθώος είναι άλλο θέμα και αν είναι ένοχος την ώρα που υπερασπίζονται την απαλλαγή του από τις κατηγορίες τόσοι και τόσοι είναι επίσης άλλο ένα θέμα.

Ζούμε σε ένα κόσμο όχι σκοτεινό, αλλά επιλεκτικά φωτισμένο, πράγμα περισσότερο επικίνδυνο από το σκοταδισμό του Μεσαίωνα. Η σχετικά πρόσφατα αποκαλυφθείσα αλήθεια για την «Μαύρη Ντάλια» από τον Steve Hodel ξεδιπλώνει όχι μόνον στοιχεία τραγωδίας αλλά και τα αδιέξοδα μια κοινωνίας που έτρεξε πριν περπατήσει...